

[Aksel Larsen.]

må opfatte som et forslag til en tillidsdagsorden til regeringen. Jeg mener, vi skal have situationen karakteriseret sådan, at ikke alene tinget, men også offentligheden forstår det, og derfor tillader jeg mig at fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget udtrykker sin beundring for den standhaftighed, der får regeringen til at blive siddende længe efter, at den er hørt op med at regere, fortsætter tinget behandlingen af det foreliggende forslag.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor).

Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard):

Jeg forstod på hr. Kai Moltke, at han gerne ville have, at jeg tog en klar stilling til en opfattelse, han gjorde gældende, at den omstændighed, at et af regeringens medlemmer, som hr. Kai Moltke udtalte sig, har rejst landet rundt og foreslået momsforhøjelse til 20 pct., er et pressionsmiddel til inddragelse af realløn. Jeg synes, man skulle yde hinanden den retfærdige bedømmelse, at man ikke tager en enkelthed ud og præsenterer den som noget, der er foreslået som en aktuel enkelthed. Det, landbrugsministeren har gjort, er at gøre opmærksom på, at ønsker man en reform af skattesystemet, en ændring af skattesystemet med væsentlige lempelser i den direkte personbeskatning, så er vejen momsforhøjelse. Det er altså en principiel udtalelse, og jeg vil da gerne bekræfte, at det ikke indgår i regeringens aktuelle overvejelser, hvilket selvsagt ikke forhindrer nogen i at have den opfattelse, at dette er en principielt god skattepolitik, eller i at gøre opmærksom på, hvad der er forudsætningerne for at få en principiel ændring af den personlige beskatning.

Jeg må sige til hr. J. O. Krag, at når jeg

har udtalt, at jeg regner med, at parterne opfylder den målsætning, de selv har angivet i deres fællessvar, så ville det for mig at se være en helt ulykkelig ting, om hr. J. O. Krag eller jeg gik ud fra, at det ikke blev efterlevet. Så siger hr. J. O. Krag: ja men dermed har jeg også mulighed for at tage klar stilling til, om alle overenskomstmæssige lønforhøjelser herefter kan indregnes uden monopoltilsynets kontrol, samtidig med at den sidste begrundelse for ikke at udforme et prislovsforslag er fjernet. Heri har hr. J. O. Krag ikke ret. Jeg sagde både i min tale i formiddags og i mit svar før — og der er tekniske begrundelser for det — at en overenskomst kan udformes sådan, at man ikke kan drage den logiske slutning, som hr. J. O. Krag synes at ville drage, at så kender man det hele på forhånd. Det gør man ikke.

Jeg må minde om, at da vi i sin tid gennemførte helhedsløsningen i 1963, indeholdt den en bestemmelse om, at kun overenskomstmæssige lønstigninger kunne indregnes. Denne bestemmelse blev omhyggeligt udformet, da man kendte lovfæstede overenskomstreglers indhold. Derfor må jeg sige, at så længe man ikke kender overenskomsterne, er det ikke muligt at sige, om denne grænsedragning er den relevante i alle forhold.

Hr. J. O. Krag siger videre: ja men arbejdsgiverne har da også krav på oplysninger. Ja, det har de, og det har erhvervslivet, men jeg vil sige, at jeg tvivler på, at der nogen sinde er lagt mere konkretiserede overvejelser frem end dem, der er fremlagt i handelsministerens notat, som jeg i min tale i formiddags gengav kvintessensen af. Jeg tvivler på, at der nogen sinde er lagt mere specificerede og mere konkretiserede overvejelser frem. Lad mig føje til, at når hr. J. O. Krag nu vil varetage arbejdsgivernes interesse, så er det selvfølgelig udmærket at citere dagbladet Børsen, men det er da, går jeg ud fra, lige så relevant at henvise til, at arbejdsgivernes formand, som sidder i forhandlingerne, har givet udtryk for, at han